

Филозофски факултет у Бањалуци

НАУЧНИ СКУПОВИ

Књига 9

Том II

Бањалучки новембарски сусрети
НАУКА, КУЛТУРА
И ИДЕОЛОГИЈА

БАЊАЛУКА, 2008.

НАУЧНИ СКУПОВИ

Књига 9

Том II

НАУКА, КУЛТУРА И ИДЕОЛОГИЈА

ЗБОРНИК РАДОВА СА НАУЧНОГ СКУПА

(Бањалука, 12-13. децембар 2008)

Редакциони одбор:

др Драго Бранковић, др Драго Тешановић,
др Лазо Ристић, др Славица Васиљевић-Илић,
др Данијела Мајсторовић, др Сања Радановић,
др Младен Шукало, др Данило Капасо, др Миле Илић,
др Ненад Сузић, др Светозар Богојевић,
др Дарко Гавриловић, др Богомир Ђукић,
др Милена Пашић, др Никола Поплашен,
др Татјана Дуроњић, др Брацо Ковачевић, др Остоја Ђукић

Главни уредник:

Проф. др Драго Бранковић

Одговорни уредник:

Доц. др Ранко Поповић

Бањалука, 2008.

Радмила Николић
Синиша Стојановић

ШКОЛА ИНТЕРАКТИВНОГ УЧЕЊА – ПРОШЛОСТ, САДАШЊОСТ, БУДУЋНОСТ

Апстракт: Основни циљ рада је да се покаже да интерактивно учење није нова парадигма у образовању, потпуно непозната педагошкој прошлости, већ идеја дубоко утемељена у историји развоја педагошке науке, али и актуелна парадигма која у извесној мери доприноси даљем развоју педагошке науке.

Интерактивно учење у овом случају сагледавано је са три аспекта. Први се односи на педагошку традицију чије разматрање подразумева историјски приступ интерактивном учењу. Други аспект се односи на актуелно стање интерактивног учења у педагогији које је резултат научних истраживања и које има теоријске основе у науци. Трећи аспект обухвата неке показатеље перспективе интерактивног учења у школи кроз сагледавање циља и задатака европског образовања.

Основу за овакву анализу налазимо не само у процесуалности него и у наглашеној пројективној вредности циља васпитања што има своје научно оправдање.

Кључне речи: интерактивно учење, наука, парадигма, педагошка традиција, истраживање, васпитни идеали.

Пре него што пређемо на анализу и давање одговора на питање постављено у наслову, неопходно је учинити неколико напомена које ће омогућити лакше и потпуније разумевање овог проблема.

Богато педагошко наслеђе у коме се развијала научна педагошка мисао, обухватајући бројне и разноврсне васпитно-образовне феномене, говори нам да се питања тих феномена често изнова актуелизују. Јављају се под новим именом, у новој форми, делимично измењеног садржаја, носећи обележја контекстуалних фактора у којима се васпитно-образовни процес одвија.

